

तमिति ॥ तंहत्वैवेत्यन्वयः ॥ सबांधवमित्यनेन लवणादिवधसूचनं ॥ हेसुरेंद्र उपेंद्र गुप्तं अर्थाच्चयेतिशेषः ॥ गतदोषकल्मषं ॥ दोषारागादयः तद्रूपकल्मषहीनं स्वर्लोकं वै
कुंठाख्यं ॥ गतज्वरः स्वभावतो निवृत्ताशेषतापः ॥ ३४ ॥ इतिरामाभिरामे श्रीरा० वा० बा० पंचदशः सर्गः ॥ १५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ततइति नियुक्तः
प्रार्थितः यद्वा आज्ञातइत्यर्थः ॥ अतएवजानन्नपि वधोपायमज्ञइव तेषामविनीतत्वलज्जापरिहाराय तान्प्रच्छेत्त्यर्थः ॥ जानन्वधोपायमितिशेषः ॥ १ ॥ उपायइति ॥ य

तमेवहत्वासवलंसबांधवंविरावणंरावणमुग्रपौरुषं ॥ स्वर्लोकमागच्छगतज्वरश्चिरंसुरेंद्रगुप्तंगतदोषकल्मषं ॥ ३४ ॥ इत्यार्षेश्रीमद्रा
मायणे वां० आ० वा० पंचदशः सर्गः ॥ १५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ततो नारायणो विष्णुर्नियुक्तः सुरसत्तमैः ॥ जान
न्नपि सुरानेवं श्लक्ष्णं वचनमब्रवीत् ॥ १ ॥ उपायः को वधेतस्य राक्षसाधिपतेः सुराः ॥ यमहंतं समास्थाय निहन्यामृषिकंठकं ॥ २ ॥ एव
मुक्ताः सुराः सर्वे प्रत्यूचुर्विष्णुमव्ययं ॥ मानुषं रूपमास्थाय रावणं जहिसंयुगे ॥ ३ ॥ सहितेपेतपस्तीव्रं दीर्घकालमरिंदमः ॥ येन तुष्टो भ
वद्वह्मलोककल्लोकपूर्वजः ॥ ४ ॥ संतुष्टः प्रददौ तस्मै राक्षसाय वरं प्रभुः ॥ नानाविधेभ्यो भूतेभ्यो भयं नान्यत्र मानुषात् ॥ ५ ॥ अवज्ञा
ताः पुरातेन वरदाने हि मानवाः ॥ एवं पिता महात्तस्माद्वरदानेन गर्वितः ॥ ६ ॥ उत्सादयति लोकां स्त्रींस्त्रियश्चाप्युपकर्षति ॥ तस्मात्तस्य व
धो दृष्टो मानुषेभ्यः परंतप ॥ ७ ॥ इत्येतद्वचनं श्रुत्वा सुराणां विष्णुरात्मवान् ॥ पितरं रोचयामास तदा दशरथं नृपं ॥ ८ ॥ स चाप्यपुत्रो नृप
तिस्तस्मिन्काले महायुतिः ॥ अयजत्पुत्रियामिष्टिपुत्रेप्सुररिसूदनः ॥ ९ ॥

मुपायमास्थाय तमहं निहन्यां सतस्य वधे उपायः कइत्य
न्वयः ॥ २ ॥ ३ ॥ सहीति ॥ लोकपूर्वजः सर्वलोकसमष्टित्वात् ॥ हिरण्यगर्भः समवर्तताये इति श्रुतेश्च यद्वा ब्रह्मा चतुर्मुखः लोकपूर्वजत्वं च हिरण्यगर्भतादात्म्याध्यासेन ॥
॥ ४ ॥ संतुष्टइति ॥ मानुषभिन्नेभ्यः प्राणिमात्रेभ्यो भयं न भवेदिति वरं ददावित्यन्वयः ॥ ५ ॥ ६ ॥ दृष्टः निश्चितः ॥ ७ ॥ ८ ॥ सचापीति दशरथोपीत्यर्थः ॥ तस्मिन्का
ले भगवदवतितीर्षाकाले पुत्रियामिति ऋग्वेदश्रुतिः ॥ ९ ॥